

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 235.843 van 26 september 2016
in de zaak A. 220.294/IX-8928**

In zake: Elien BEUCKELAERS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Leen Vanbrabant
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 363 bus 4
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VZW VRIJ KATHOLIEK ONDERWIJS OPWIJK

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 17 september 2016, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “het besluit van 19 augustus 2016 waarbij de beroepscommissie van de VZW VKO Opwijk bij unanimiteit beslist dat de evaluatiebeslissing van de delibererende klassenraad dd. 23 juni 2016 ten aanzien van [Elien Beuckelaers] en leerling van het zesde jaar – 3de graad verzorging – BSO wordt bevestigd”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een “memorie” ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 september 2016, om 11.00 uur.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Leen Vanbrabant, die verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, ge-coördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Tijdens het schooljaar 2015-2016 is verzoekster leerling in het tweede jaar van de derde graad verzorging (BSO) aan het vrij katholiek onderwijs – bovenbouw te Opwijk.

De opleiding verzorging bestaat, naar verzoekster aangeeft, uit vijf basisvakken godsdienst, Frans, lichamelijke opvoeding, Project Algemene Vakken en plastische opvoeding en een beroepsgerichte vorming verzorging waarbij de nadruk wordt gelegd op het ontwikkelen van competenties. Voor het beroepsgedeelte wordt een geïntegreerd leerplan gevolgd, aldus verzoekster, wat betekent “dat er geen onderverdelingen zijn volgens vakken” en dat er geen afzonderlijke leerplanonderdelen voor stage, praktijk of theorie bestaan, maar dat theorie en praktijk als een geheel wordt aangeboden en ervaren.

Die vorming resulteert op het rapport van verzoekster in cijfers voor de algemene vakken en, wat de beroepsgerichte vorming betreft, cijfers voor zeven zogenaamde “algemene doelstellingen” (AD1 tot AD7) en cijfers voor stages.

Aldus vertoont het jaarrapport van verzoekster het volgende beeld:

- Godsdienst: 77,5%
- Lichamelijke opvoeding: 80,6 %
- Project algemene vakken: 53,9 %
- Frans: 71,5 %
- Plastische opvoeding: 73,6%
- Kwaliteitszorg AD1: 53,9 %
- Communicatie AD2 : 54 %
- In team werken AD3: 61 %
- Gezondheid en welzijn AD4: 53,7 %
- Pedagogisch handelen AD5: 44,1 %
- Indirecte zorg AD6: 52,8 %
- Oriënteren AD7: 42,3 %
- Stage bejaarden: 42,3 %
- Stage kinderen: 81,1 %
- Stage thuiszorg: 61 %
- Keuzestage/remediëring[s]stage: 82 %

Het rapport vermeldt nog als gewogen totaalpercentage 63,7% en voor de geïntegreerde proef 60,5%.

3.2. Op het einde van het schooljaar kent de delibererende klassenraad aan verzoekster een oriënteringsattest C toe met volgende motivering:

“Als gevolg van een vaktekort (ondanks remediëring / blijvende inzet) voor Oriënteren (AD7) en Stage, een vaktekort voor het waarschuwingvak Pedagogisch handelen (ADS), zwakke resultaten voor Project Algemene Vakken, Kwaliteitszorg (AD1), Communicatie (AD2), Gezondheid en welzijn (AD4), Indirecte zorg (AD6) achten wij je slaagkansen voor Ver-zorging (huidige studierichting) te klein.”

Nadat overleg zonder nuttig gevolg blijft, stelt verzoekster tegen deze beslissing beroep in bij het schoolbestuur. In haar over vijf bladzijden uitgeschreven beroep, zo vat verzoekster zelf samen, “wees [zij] erop dat zij geboren

‡CGJQOBDEH-BCGEGGV‡

is met neurofibromatose en deze ziekte haar analytische denkvermogen sterk bemoeilijkt en dat kinderen met deze ziekte een vertraagde ontwikkeling hebben zowel naar gestalte toe maar ook in reacties; Dat er enkel rekening werd gehouden met de stage bejaardenzorg waar zij zeer slecht scoorde maar niet met haar remediëringstage in dezelfde setting en die zeer vlot verliep en zij met 82% een positieve evaluatie behaalde; Dat enkel de tekorten werden geëvalueerd maar geen rekening werd gehouden met het gemiddeld eindpercentage van 63,7 % en de resultaten van de GIP waar zij 60,5 % behaalde; Dat de resultaten van de praktische stages het kleine theoretische tekort zouden kunnen compenseren en tenslotte werden er veel vraagtekens geplaatst bij de begeleiding en de geboden remediëring”.

3.3. Op 19 augustus 2016 beslist de beroepscommissie, verzoekster gehoord, om het C-attest te handhaven. De commissie motiveert als volgt:

“Door de leerling wordt voorgehouden dat de vastgestelde tekorten op zich niet worden betwist maar dat bij de beoordeling van de resultaten door de delibererende klassenraad onvoldoende of geen rekening werd gehouden met de medische toestand van de leerling. Daarnaast wordt verwezen naar de afwezigheid van remediëring, begeleiding en het ontbreken van redelijke aanpassingen zoals bedoeld in het M-decreet.

Uit het dossier zoals voorgelegd aan de beroepscommissie blijkt dat er, voor zover de beroepscommissie daarover kan oordelen, wel degelijk remediëring en begeleiding is voorgesteld en doorgevoerd. Het ontbreken van ‘redelijke aanpassingen’ wordt evenmin aannemelijk gemaakt en in elk geval niet geconcretiseerd. Uit de stukken blijkt bovendien dat de school wel informatie heeft ingewonnen omtrent de mogelijke beperkingen die de medische toestand van de leerling veroorzaakten en dat de school heeft gehandeld conform deze verstrekte informatie.

De medische toestand zal ongetwijfeld mede aan de basis hebben gelegen van het onvoldoende behalen van de leerplandoelstellingen maar het vaststellen van de oorzaak kan het bestaan van de tekorten niet ongedaan maken.

Derhalve beslist de beroepscommissie bij unanimiteit dat de evaluatiebeslissing van de delibererende klassenraad wordt bevestigd.”

Deze beslissing wordt – pas – op 31 augustus 2016 aan verzoekster ter kennis gebracht.

Op vraag van verzoekster wordt haar daarna nog op 9 september 2016 “het dossier zoals voorgelegd aan de beroepscommissie” bezorgd.

IV. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

V. Uiterst dringende noodzakelijkheid

5. De bestreden beslissing laat verzoekster niet toe om de normale studieloopbaan voort te zetten in de studierichting van haar keuze – namelijk het zevende specialisatiejaar kinderverzorging – en ontnemt haar het getuigschrift van de derde graad secundair onderwijs, minstens verplicht het haar daartoe het jaar te hernemen.

Verzoekster beroept zich dan ook terecht op de vaste rechtspraak van de Raad van State die aanneemt dat in zulke omstandigheden aan de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid is voldaan, omdat het dreigende verlies van een schooljaar niet tijdig met een gewone schorsingsprocedure ongedaan kan worden gemaakt.

Even terecht wordt dit in de nota met opmerkingen niet betwist.

VI. Ernst van de middelen

A. Vooraf

6. Verzoekster voert vijf middelen aan.

Het derde middel is gericht tegen de samenstelling van de beroepscommissie. Het past om dit middel éérs te onderzoeken. Indien het gegrond is – in de huidige stand van de rechtspleging: ernstig – leidt dit immers ertoe dat een anders samengestelde beroepscommissie over het beroep moet oordelen en dan lijkt alle inhoudelijke kritiek over de thans voorliggende beslissing voorbarig.

Het vijfde middel gaat in op de ziekte van verzoekster en de wijze waarop de beroepscommissie hier al dan niet rekening mee hield.

Het eerste, het tweede en het vierde middel ten slotte kunnen samen worden behandeld. Onder weliswaar verschillende invalshoeken neemt verzoekster in deze middelen immers de bestreden beslissing op de korrel omdat de beroepscommissie zou hebben nagelaten te antwoorden op de grieven en vragen die zij aan de commissie had voorgelegd in verband met het gewicht dat volgens haar aan haar resultaten moet worden gegeven, hetzij omdat verzoekster het niet eens is met de opgegeven motieven.

B. Derde middel

Uiteenzetting

7. Het derde middel is genomen uit de schending van artikel 123/17 van de Codex Secundair Onderwijs.

Verzoekster zet uiteen dat zij met een brief van 11 juli 2016 werd uitgenodigd op de hoorzitting van de beroepscommissie van 19 augustus 2016. Uit

deze brief verneemt zij dat de commissie, onder anderen, is samengesteld uit haar klastitularis A.V.N. als intern lid.

In een *eerste middelonderdeel* wijst verzoekster erop dat zij in haar beroep gewezen had op haar slechte relatie met de klastitularis, “omdat deze niet in staat is om positief te coachen en ook zij de stage bejaarden waarop [zij] initieel slechts 43 % op behaalde slecht had geëvalueerd”. Verzoekster “hoopte dan ook de nodige antwoorden te krijgen [...] of verdere toelichting te geven over dit punt tijdens de hoorzitting”. Verzoekster stelt voorts dat zij “belang [kon] hech[t]en aan haar aanwezigheid omdat zij ten eerste aanwezig was tijdens de deliberatie van de klassenraad en ten tweede [A.V.N.] als klastitularis [haar] van zeer dichtbij opvolgde gedurende het schooljaar, althans dit mag worden verondersteld”.

Groot was dan ook haar verbazing, zo stelt verzoekster, dat haar klastitularis op de hoorzitting niet aanwezig was. Door het vervangen van een lid van de beroepscommissie hangende het beroep heeft de verwerende partij een substantiële pleegvorm binnen het georganiseerde administratief beroep in het onderwijs en voorgeschreven door artikel 123/17 van de Codex Secundair Onderwijs miskend.

In een *tweede middelonderdeel* merkt verzoekster op dat haar klastitularis als intern lid blijkens de ondertekening van de bestreden beslissing vervangen werd door V.O. Uit de bestreden beslissing blijkt echter niet of V.O. voldoet aan de voorwaarden om als intern lid te mogen zetelen conform artikel 123/17, § 2, van de Codex. Dit is zeker relevant gezien de beroepscommissie een collegiaal orgaan is waarin de onterechte aanwezigheid van een zogenaamd intern lid de beraadslaging en ook de stemming kan beïnvloeden.

8. De verwerende partij, die niet vertegenwoordigd was op de terechtzitting, antwoordt in haar “memorie”, versta: haar nota met opmerkingen:

“De samenstelling van de beroepscommissie beantwoordde aan de voorwaarden zoals gesteld in artikel 123/7 van het Besluit van de Vlaamse Regering houdende de codificatie betreffende het secundair onderwijs van 17 december 2010. De voorzitter van de klassenraad, [...] was aanwezig alsook een lid van het schoolbestuur, [...] en drie externe leden waaronder de voorzitter van de beroepscommissie.

De functie van [O.] werd toegelicht tijdens de zitting van de beroepscommissie. [O.] is graadcoördinator van de studierichting Verzorging, coördineert de stages, leidt het wekelijkse overlegmoment van alle stagebegeleiders tijdens de blokstages en het afsluitend en evaluerend overleg op het einde van de blokstage. In dat opzicht is [O.] een meerwaarde in de beroepscommissie.

De opmerking ‘... omdat [A.V.N.] niet is staat is om positief te coachen ...’ (p. 12 4de alinea verzoekschrift) en het totaal negeren van elke positieve opmerking die [A.V.N.] in de stageverslagen vermeldt, doet overigens vermoeden dat het proces van [A.V.N.] reeds vooraf gemaakt was.

Gelet op de door verzoekster aangehaalde slechte relatie tussen haar en verzoekster in haar bezwaarschrift, werd beslist [A.V.N.] te weren als lid van de beroepscommissie en te vervangen door de graadcoördinator om elke schijn van partijdigheid of hoge vijandigheid te weren.

Verzoekster heeft geen enkel bezwaar geuit over de nieuwe samenstelling van de beroepscommissie.

Het derde middel is derhalve niet ernstig.”

Beoordeling

9. De decreetgever heeft bij artikel 123/17 van de Codex Secundair Onderwijs voorgeschreven dat de samenstelling van een beroepscommissie “binnen het te behandelen dossier niet [kan] wijzigen”.

Op het eerste gezicht heeft deze commissie vanaf de hoorzitting tot aan de eindbeslissing in eenzelfde samenstelling gezeteld.

Weliswaar is aan verzoekster vooraf een andere samenstelling meegedeeld. De Raad van State ziet echter niet welk nadeel verzoekster heeft geleden door deze onzorgvuldigheid. De klastitularis, dit in tegenstelling tot de voorzitter van de klassenraad, lijkt alleszins niet decretaal verplicht om in de beroepscommissie te zetelen. Voorts ziet de Raad al evenmin welk voordeel verzoekster erbij zou hebben, in de commissie een lid te zien zetelen dat volgens haar

eigen verklaringen een slechte relatie met haar heeft en aan wie zij vooringenomenheid verwijt.

In de huidige stand van de procedure lijkt verzoekster zonder belang bij dit aspect van het eerste middelonderdeel.

Hoe dan ook stelt de Raad vast dat de samenstelling van de commissie vanaf de aanvang van de hoorzitting en dus “binnen het te behandelen dossier” ongewijzigd is gebleven. De Raad neemt in de huidige stand van de procedure aan dat een schending van het voorschrift in artikel 123/17 van de Codex omtrent de onwijzigbare samenstelling van de beroepscommissie niet is aangetoond op grond van het loutere feit dat vóór aanvang van de hoorzitting waarmee de effectieve behandeling van het dossier door de commissie lijkt te zijn aangevat, aan de leerling een andere, niet met de feiten strokende samenstelling is meege-deeld.

Het eerste middelonderdeel mist ernst.

10.1. Luidens artikel 123/17, § 2, eerste lid, 2°, van de Codex Secundair Onderwijs zijn interne leden van de beroepscommissie “leden van de klassenraad, waaronder alleszins de voorzitter van de klassenraad, die de betwiste evaluatiebeslissing heeft genomen, en eventueel een lid van het school- of centrumbestuur”.

10.2. Vooralsnog neemt de Raad van State aan dat verzoekster bezwaarlijk verweten kan worden dat zij naliel over de hoedanigheid van V.O. op de hoorzitting een opmerking te maken, net nu V.O. een lid was waarvan de aanwezigheid zelfs niet vooraf aan haar was meegedeeld. Overigens laat de wijze van notulering van de bestreden beslissing aan de Raad niet toe te verifiëren of en hoe de leden van de commissie aan verzoekster zijn voorgesteld en of en hoe hun hoedanigheden zijn toegelicht.

10.3. Wat de aanwezigheid van V.O. als intern lid betreft, verklaart de verwerende partij enkel dat haar aanwezigheid nuttig is, omdat zij graadcoördinator is die de stages coördineert. Daarmee is zelfs maar niet gezegd dat V.O. lid is van de over verzoekster delibererende klassenraad.

10.4. Of V.O. lid is van de delibererende klassenraad kan de Raad van State ook niet dadelijk afleiden uit de stukken van het administratief dossier – de afwezigheid van de verwerende partij op de terechtzitting moet hier worden betreurd – en blijft aldus in de huidige stand van de procedure in het ongewisse.

Aldus is het de Raad van State onmogelijk om zich, al ware het voorlopig, van de regelmatige samenstelling van de beroepscommissie die door verzoekster in vraag is gesteld te vergewissen.

Dit betekent dat hij in de huidige stand van het geding het tweede middelonderdeel ernstig moet bevinden.

11.1. Is V.O. inderdaad géén lid van de over verzoekster delibererende klassenraad, dan zal een regelmatig samengestelde beroepscommissie de zaak moeten herbekijken. Dit kan volgens de Raad op twee manieren. Een strikte toepassing van artikel 123/17, § 2, 1°, van de Codex houdt in dat dezelfde commissie, maar dan zonder V.O., de zaak opnieuw onderzoekt “met dien verstande dat bij stemming het aantal stemgerechtigde interne leden van de beroepscommissie en het aantal stemgerechtigde externe leden van de beroepscommissie gelijk moet zijn” (artikel 123/17, § 2, tweede lid, 1°, Codex Secundair Onderwijs). Het verbod om de samenstelling te wijzigen lijkt er echter niet aan in de weg te staan dat op grond van het schorsingsarrest ook beslist zou worden om V.O. te vervangen door een lid van de klassenraad, zodat de commissie opnieuw zes leden telt.

Indien V.O. uiteindelijk wel lid blijkt te zijn van de klassenraad, dan kan de beroepscommissie ermee volstaan een beslissing te nemen die hiervan ditmaal duidelijk doet blijken.

11.2. Op de beslissing van een anders samengestelde beroepscommissie kan in principe moeilijk vooruitgelopen worden.

Het is evenwel, als gezien, niet uitgesloten dat de verwerende partij alsnog zou aantonen dat V.O. terecht als intern lid aan de beraadslaging van de commissie mocht deelnemen. In dat geval levert het thans ernstig bevonden middelonderdeel als rechtsherstel aan verzoekster mogelijk niet de inhoudelijke heroverweging van de bestreden beslissing op, waar zij in wezen op aanstuurt.

Om die reden en gelet op de aangenomen uiterst dringende noodzakelijkheid is het zinvol om thans ook de overige middelen te onderzoeken.

C. Vijfde middel

Uiteenzetting van het middel

12. Verzoekster neemt een vijfde middel uit de schending “van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van [de] bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel, het proportionaliteitsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel en machtsoverschrijding”.

Zij beschrijft haar ziekte uitvoerig. Zij gaat in op de aangeboden remediëring, die volgens haar onbestaande of alleszins onvoldoende was. In het dossier is er weinig over terug te vinden. Aan de hand van het dossier kan verzoekster niet opmaken dat de verwerende partij op enig ogenblik in het lopende schooljaar en bij de evaluatie heeft stilgestaan bij de specifieke problematiek van verzoekster terwijl de verstrekte middelen individuele begeleiding mogelijk maken doordat bijvoorbeeld in één praktijkklas slechts acht leerlingen hoeven te zitten.

Beoordeling

13. De beroepscommissie lijkt de ziekte van verzoekster in haar beoordeling te hebben betrokken, aangezien zij opmerkt dat verzoekster aanvoert “dat bij de beoordeling van de resultaten door de delibererende klassenraad onvoldoende of geen rekening werd gehouden met de medische toestand van de leerling. Daarnaast wordt verwezen naar de afwezigheid van remediëring, begeleiding en het ontbreken van redelijke aanpassingen zoals bedoeld in het M-decreet”.

De commissie geeft daarover enkele beschouwingen en motiveert finaal dat “het vaststellen van de oorzaak [...] het bestaan van de tekorten niet ongedaan [kan] maken”.

14. Niet alleen lijkt aldus te zijn voldaan aan de formelemotiveeringsplicht, in het vijfde middel weerlegt verzoekster daarenboven *prima facie* niet deze conclusie.

15. Zoals de Raad al in legio arresten heeft overwogen, heeft verzoekster dan geen belang erbij dat haar vragen over de remediëring niet of onvoldoende zijn beantwoord. Aangenomen immers wordt dat de antwoorden op grieven omtrent remediëring en begeleiding eventueel op de verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid van de onderwijsverstrekker betrekking hebben, maar het behaalde resultaat niet kunnen veranderen. Verzoekster toont niet aan dat het in haar zaak anders moet zijn.

16. Het middel is niet ernstig.

D. Eerste, tweede en vierde middel

Standpunt van de partijen

17. In het eerste, tweede en vierde middel voert verzoekster de schending aan, onder meer, van de artikelen 38 en 56 van het besluit van de Vlaamse regering van 19 juli 2002 ‘betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs’ (het organisatiebesluit), van de formelemotiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Verzoekster wijst op haar resultaten en herinnert eraan dat slaagcijfers nu eenmaal slaagcijfers zijn. Verzoekster behaalde een jaartotaal van 63,7% en zij is geslaagd op de GIP met 60,5%. Het staat buiten kijf dat verzoekster ook voor de basisvakken geslaagd is.

Het is correct dat verzoekster op bepaalde onderdelen waaronder pedagogisch handelen, oriënteren en stage bejaarden een tekort behaalde maar deze tekorten zijn geen vaktekorten zoals de verwerende partij stelt; zij maakt een artificiële onderverdeling. Het beroepssecundair onderwijs onderscheidt zich juist door een geïntegreerde aanpak van de theorie en de praktijk terwijl bijvoorbeeld in het algemeen secundair onderwijs wel gewerkt wordt met een groot aantal aparte kennisvakken met elk een eigen leerplan. Binnen het leerplan verzorging wordt het vak verzorging als één geheel beschouwd en voor dat vak is verzoekster geslaagd met 57,1%. De verwerende partij kan dan wel van oordeel zijn dat verzoekster een zwakke leerling is en op sommige onderdelen van het vak verzorging minder scoort, maar het behalen van 50% en meer voor alle basisvakken, het specifieke vak verzorging en de GIP is zowel juridisch als mathematisch gezien een slaagcijfer, zo stelt verzoekster.

Bij de evaluatie van de leerlingen van het tweede jaar van de derde graad van het beroepssecundair onderwijs zijn de slaagkansen in geval van voortzetting van de studierichting bovendien niet relevant. Artikel 38 van het

organisatiebesluit maakt een duidelijk onderscheid tussen leerlingen van het secundair onderwijs (artikel 38 *sub* 1) waar dit criterium wel geldt en leerlingen van het beroepssecundair onderwijs (artikel 38 *sub* 2). De beslissing van de klassenraad, welke wordt bevestigd door de beroepscommissie, miskent dus ook op dit vlak het onderscheid tussen algemeen secundair onderwijs en het beroepssecundair onderwijs.

In de beslissing van de beroepscommissie worden voorts de resultaten van de geïntegreerde proef (GIP) niet in overweging genomen ondanks dat verzoekster in haar beroepsschrift erop had gewezen dat zij wat betreft de GIP een positieve evolutie heeft gekend en uiteindelijk ook een goed resultaat heeft neergezet. In de beoordeling over het verlenen van het oriënteringsattest moet de commissie nochtans alle gegevens van het dossier van de leerling betrekken, en dit geldt zeker voor de GIP die een centrale plaats in de opleiding inneemt. Abstractiemakend van het gegeven dat verzoekster effectief jaartekorten zou hebben voor de vakken pedagogisch handelen, oriënteren en stage bejaarden – *quod non* – zou het slaagcijfer van de GIP deze tekorten kunnen compenseren gezien zij middels de GIP alsnog bewijst de leerplandoelstellingen voor verzorging voldoende te beheersen. De beroepscommissie had de ondeugdelijke evaluatiebeslissing van de klassenraad moeten herzien gelet op haar wettelijke verplichting de goede resultaten van de GIP af te wegen tegen de tekorten.

Voor zover de beslissing steunt op het tekort voor de bejaardenstage, wijst verzoekster erop dat zij voor de stage bejaarden een remediëringstage heeft gevolgd en dat zij voor de remediëringstage een slaagcijfer behaalde van 82%. In deze omstandigheden kan het niet slagen van één stage bejaarden geen wettig motief zijn om aan verzoekster een getuigschrift te weigeren. De verwerende partij gaf in de bestreden beslissing geen antwoord op deze grief en bevestigde louter de evaluatiebeslissing van de klassenraad. Verzoekster heeft dus opnieuw niet de antwoorden gekregen op deze essentiële vragen die zij nochtans in het kader van de beroepsprocedure mocht verwachten.

De klassenraad focuste zich bij de evaluatie uitsluitend op alles wat verzoekster niet naar behoren zou hebben gedaan en liet de positieve resultaten en slaagcijfers volledig onbesproken. De beroepscommissie had na de concrete grieven van verzoekster dit ook moeten opmerken en een gedegen appreciatie moeten maken van ál de resultaten, hetgeen zij niet heeft gedaan. Voor verzoekster is het onbegrijpelijk waarom de nadruk wordt gelegd op de drie nipte tekorten (stage bejaarden, AD5 en AD7) terwijl zij voor de andere acht onderdelen binnen het vak verzorging en die kaderen binnen dezelfde competenties wel slaagcijfers kan voorleggen.

Ten slotte gaat verzoekster uitvoerig in op haar resultaat voor “het waarschuwingvak Pedagogisch Handelen” waaraan de verwerende partij volgens haar zwaar lijkt te tillen.

18. In de nota met opmerkingen antwoordt de verwerende partij:

“Volgens artikel 38 van het [organisatiebesluit] voldoet een leerling aan leerplandoelstellingen indien hij/zij 50% behaalt voor de verschillende algemene doelen en niet voor een selectie van deze algemene doelen (cf punt 2.1).

50% is inderdaad zowel juridisch als mathematisch gezien een slaagcijfer. Geen 50% is derhalve geen slaagcijfer.

Het verschil tussen ASO, TSO en BSO is verwerkt in de lessentabellen, leerplannen met hun specifieke inhoud, doelen, didactische methodes, evaluatiecriteria, enz.

De school houdt zich aan de opgelegde lessentabellen en leerplannen.

In een eindjaar mag de delibererende klassenraad retrospectief werken. Het prospectieve karakter is zeker niet gericht op een opleiding in het hoger onderwijs maar wel naar de werkvloer, een specialisatiejaar of HB05.

[...]

Geïntegreerde proef (Hierna: GIP) vormt inderdaad een belangrijk onderdeel van de beoordeling, doch niet het enige.

Zoals verzoekster de zaken met betrekking tot het tweede middel voorstelt, zou het voor de delibererende klassenraad volstaan om de resultaten van GIP te bespreken en de beslissing alleen hiervan afhankelijk te maken. Integendeel, de regelgeving is duidelijk en stelt dat alle gegevens van het leerlingendossier in overweging moeten genomen worden.

[...]

De klassenraad heeft GIP, stages, positieve en minder positieve resultaten in overweging genomen alvorens tot een beslissing te komen. ‘De resultaten behaald voor andere vakken mogen niet buiten beschouwing blijven’

wil nog niet zeggen dat de algemene doelen waar geen slaagcijfer wordt behaald, buiten beschouwing moeten blijven.
[...] Ook hier wordt steeds gekeken naar het geheel van de resultaten namelijk stages, GIP, vakken en voor het vak Verzorging speciale aandacht voor de 7 algemene doelen. [...]"

Beoordeling

19. De karige motivering van de bestreden beslissing is hiervóór geciteerd. De drie alinea's zijn alle en enkel gewijd aan de opmerkingen van verzoekster omtrent haar medische toestand en de geboden remediëring.

Van enig antwoord op haar concrete andere grieven is geen spoor. Zo kan verzoekster geen tittel of jota vernemen over haar stelling dat verzorging slechts één vak zou zijn, of over haar stelling dat de resultaten van de remediëeringsstage het tekort van de stage bejaarden zouden uitvlakken. Deze twee voorbeelden beogen niet uitpuutend te zijn: geen enkele grief die hiervóór is weergegeven in het standpunt van verzoekster lijkt immers te zijn onderzocht door de commissie, minstens is het raden naar het resultaat van dit onderzoek.

De Raad van State mag zich niet als een beroepsinstantie in de plaats van de beroepscommissie stellen. Het ligt dus op de weg van die beroepscommissie om deze argumenten van verzoekster op hun merites te beoordelen en ze dan bij te vallen of gemotiveerd te weerleggen.

20. Terecht merkt de verwerende partij in haar nota op dat alle gegevens van het leerlingendossier in overweging moeten worden genomen.

Dat de commissie zich van die opdracht heeft gekweten, moet echter ook blijken uit de uitgeschreven motivering van haar beslissing. Uit de bestreden beslissing valt evenwel niet af te leiden of de commissie de resultaten in hun geheel heeft overschouwd en of zij de tekorten heeft gerelateerd aan de slaagcijfers.

21. De besproken middelen zijn in de *sub* 19 en 20 aangegeven maten ernstig.

22. Verzoekster wijst op het eerste gezicht terecht op het onderscheid dat artikel 38 van het organisatiebesluit maakt met betrekking tot de prospectieve deliberatie, die in tegenstelling tot de andere studiejaren of onderwijsvormen niet is vermeld voor het tweede leerjaar van de derde graad van het beroepssecundair onderwijs – en voor de hier niet ter zake zijnde Se-n-Se van de derde graad van het technisch of het kunstsecundair onderwijs.

Anders dan verzoekster, ziet de Raad echter op het eerste gezicht in de bestreden beslissing niet of en in welke mate de beroepscommissie zich de verwijzing door de delibererende klassenraad naar “je slaagkansen voor Verzorging (huidige studierichting)” als motief eigen heeft gemaakt.

Om dezelfde reden lijkt ook de uiteenzetting van verzoekster met betrekking tot het “waarschuwingvak Pedagogisch Handelen” niet ter zake, aangezien in de bestreden beslissing niets te lezen lijkt waaruit zou kunnen blijken dat verzoeksters resultaat voor dit vak een motief vormt voor wat de beroepscommissie heeft beslist.

In dit verband zij eraan herinnerd dat de beroepscommissie, zoals die in de artikelen 123/15 en volgende van de Codex Secundair Onderwijs door de decreetgever is geconcipieerd, “volheid van bevoegdheid [heeft], i.c. het evaluatieresultaat wordt bevestigd of door een ander vervangen op grond van inhoudelijke of procedurele aspecten” (*Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2421/1, 27). Zoals in elke administratieve beroepsprocedure waarbij het beroepsorgaan de volle hervormingsbevoegdheid wordt opgedragen om in laatste aanleg te beslissen, betekent deze zogenaamde devolutieve werking dat de beroepen beslissing uit het rechtsverkeer verdwijnt en dat een nieuwe beslissing in de plaats ervan komt, op grond van een autonome, eigen beoordeling van de zaak door het beroepsorgaan – zelfs indien die nieuwe beslissing neerkomt op de bevestiging van het door de

klassenraad toegekende attest. Kritiek op de motieven van de klassenraad lijkt dan ook niet te kunnen slagen, tenzij en voor zover die motieven uitdrukkelijk, of minstens impliciet maar zeker, ook aan de beroepscommissie zijn toe te rekenen.

In die mate is het eerste middel niet ernstig.

E. Slotsom

23. Er is voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen.

BESLISSING

De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van de beroepscommissie van de vzw VKO Opwijk van 19 augustus 2016 waarbij aan Elien Beuckelaers het oriënteringsattest C wordt toegekend.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 26 september 2016, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren